

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **TOT – tisková a organizační technika spol. s r. o.**, se sídlem Praha 4, Jemnická 11/326, zastoupeného JUDr. Petrem Vaňkem, advokátem se sídlem Praha 1, Palác YMCA, Na Poříčí 12, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu**, se sídlem Praha 1, Štěpánská 28, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2007, č. j. 10 Ca 279/2006 - 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále stěžovatel) včasnou kasační stížností napadl shora uvedené usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. FŘ-10055/15/06 ze dne 24. 7. 2006.

Městský soud řízení o žalobě zastavil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen zákon o soudních poplatcích), za použití § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť stěžovatel přes výzvu soudní poplatek nezaplatil, a to ani v kolcích ani na účet soudu.

V odůvodnění napadeného usnesení městský soud uvedl, že podáním žaloby vznikla stěžovateli poplatková povinnost a soudní poplatek byl splatný vznikem poplatkové povinnosti. Protože stěžovatel tuto povinnost nesplnil, soud jej k zaplacení soudního poplatku vyzval usnesením ze dne 27. 9. 2006 adresovaným právnímu zástupci stěžovatele, který usnesení převzal dne 9. 10. 2006. V usnesení byl stěžovatel současně poučen o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před soudem zastaveno.

Stěžovatel kasační stížností napadl výrok I. usnesení městského soudu, kterým se zastavuje řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Důvod kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. v kasační stížnosti výslovně nespecifikoval.

V kasační stížnosti stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Je-li kasační stížností napadeno usnesení o zastavení řízení, přichází pro stěžovatele v úvahu z povahy věci kasační důvod dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí městského soudu o zastavení řízení.

Jako důvod pro zrušení usnesení městského soudu stěžovatel uvádí, že zaplatil soudní poplatek ve lhůtě uvedené v ustanovení § 9 odst. 7 zákona.

Soudní poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti [§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích], tj. podáním žaloby [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Nebyl-li poplatek zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku soud zruší, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení [§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích]. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

V otázce, který den je možno naposledy zaplatit soudní poplatek, je třeba navázat v posuzovaném případě na dřívější judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek

ze dne 29. 3. 2007, č. j. 5 Afs 112/2006 - 41, publ. ve Sb. rozh. NSS pod č. 1218/2007) i na judikaturu Ústavního soudu (např. cit. Pl. ÚS 2/07) a vyjít z toho, že posledním dnem, kdy je účastník oprávněn právně relevantním způsobem zaplatit soudní poplatek, je den doručení usnesení o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že stěžovatel současně s podanou žalobou nezaplatil soudní poplatek, byl vyzván usnesením ze dne 27. 9. 2006 k jeho zaplacení ve výši 2000,- Kč, přičemž usnesení bylo zasláno k rukám jeho zástupce JUDr. Petra Vaňka, advokáta, který ho převzal dne 9. 10. 2006 a tímto dnem bylo doručeno. Městský soud v něm určil lhůtu k zaplacení tři dny od doručení usnesení. Protože stěžovatel ve stanovené lhůtě ani později (do 19. 1. 2007) soudní poplatek nezaplatil, městský soud usnesením ze dne 19. 1. 2007 řízení zastavil. Usnesení o zastavení bylo doručeno zástupci stěžovatele a žalovanému, oběma dne 1. 2. 2007 a tímto dnem nabylo právní moci. Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud dále zjistil, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek 2000 Kč v kolcích nalepených na písemnosti došlé městskému soudu dne 6. 2. 2007, na poštu podané dne 5. 2. 2007.

Tvrzení stěžovatele, že soudní poplatek zaplatil ve lhůtě uvedené v § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, a proto měl městský soud své rozhodnutí o zastavení řízení zrušit, respektive Nejvyšší správní soud by měl stěžovatelově kasační stížnosti vyhovět, nemá vliv na zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu marného uplynutí lhůty stanovené ve výzvě pro zaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud jen opakuje to, co již vyjádřil výše, a sice, že ve správním soudnictví je posledním dnem, kdy je účastník oprávněn právně relevantním způsobem zaplatit soudní poplatek den doručení usnesení o zastavení řízení. Z obsahu soudního spisu a v něm založených podání stěžovatele nevyplývá a stěžovatel to ani netvrdí, že by soudní poplatek za žalobu zaplatil nejpozději dne 1. 2. 2007, ale sám připouští, že se tak stalo dne 6. 2. 2007.

Marným uplynutím lhůty stanovené ve výzvě k zaplacení soudního poplatku splatného podáním návrhu na zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného byl naplněn zákonný předpoklad pro zastavení řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného. V posuzované věci tak Nejvyšší správní soud neshledal nezákonnost rozhodnutí městského soudu o zastavení řízení a to přestože městský soud určil lhůtu k zaplacení soudního poplatku jen tři dny od doručení usnesení, kterou považuje Nejvyšší správní soud za nepřiměřeně krátkou, avšak přihlížel k tomu, že od doručení usnesení vyzývajícího stěžovatele k zaplacení soudního poplatku (dne 9. 10. 2006) vydal městský soud usnesení o zastavení řízení až 19. 1. 2007; stěžovatel tedy měl dosti času na to, aby soudní poplatek zaplatil.

Po přezkoumání kasační stížnosti napadeného rozhodnutí Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.) a žalovanému náklady řízení o kasační stížnosti nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.), proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. dubna 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu